

DESPRE MOTIVAȚIA ACȚIUNILOR CARITABILE *

Cînd doi se ceartă, al treilea cîștigă, este un fel de a trage concluzia acestui articol insolit în tematică și original în modul de abordare.

Discuția se referă la posibilitatea de a stabili motivația acțiunilor caritabile realizate de oameni cu înclinații religioase.

Cercetarea intenționează să pună în evidență motivația care îi dinamizează pe credincioși, adică să răspundă la întrebarea cine va fi în fond beneficiarul acțiunilor caritabile, luate ca scop în sine?

Să fie oare cel în nevoie, cel ce-i sare în ajutor? Cît timp este vorba de oameni, certitudinea este într-un îndoielnic triumf. Dar dincol de oameni triumful este posibil. El aparține ideii, principiului moral. Și această concluzie mi se pare cea mai demnă de luat în considerare. Căci aceasta pare să fie în toate, superioritatea omului și posibilitatea lui salvare din egoismul la care îl condamnă specia. Salvînd principiul moralității „nu din înclinație ci din datorie” omul salvează pe semenul său și se salvează pe sine.

Fără a-și fi pus astfel probleme studiul de psihologie religioasă se constituie ca un argument vrednic de luat în seamă pentru psihologia calității vieții. Ceea ce-i determină pe oameni implacabil, fără voia lor este dincolo de variabilitatea particular umană, omogenitatea monolitică a principiilor existenței morale.

Dacă individul nu se supune totdeauna motivației egoiste de a-și asigura recunoștința societății sau de a-și liniști conștiința el se impune totuși unor principii care transcend existența de rînd pentru că e bine, frumos să...

Concluziile acestea pun în lumină nevoia de înnobilitare a spiritului printr-un proces de familiarizare a lui cu principiile și valorile a căror temeinicie dincolo de istorie pot să salveze în mod absolut o existență umană aflată în raport cu propria sa soartă și prin aceasta să asaneze calitatea relațiilor sociale oferind condiții de creștere a calității vieții.

ÎNTRU CORECTITUDINE ȘI SACRIFICIUL DE SINE **

Lucrarea dezvoltă un model causal al satisfacției muncii, care duce la performanțe superioare ce depind de perceperea modului în care se distribuie dreptatea într-o organizație.

Organ Dennis face o argumentație interesantă, menită să înnoiască cunoașterea cu privire la comportamentul în organizație.

* C. Daneel Betson ș.a., *Religious Prosocial Motivation: Is It Altruistic or Egoistic?* în *Journal of Personality and Social Psychology*, 1989, nr. 5, vol. 57, p. 873—884.

** Dennis W. Organ, *Organizational Citizenship Behavior The Good Soldier Syndrome*, Lexington Books/D. C. Heath, 1988.